

retardar el funeral per tal que podessin arribar al poble les persones que venien de més lluny. La Tomasa del 21 de febrer narrava l'enterrament d'aquesta manera: *"Ha mort en la vila de La Escala nostre particular amich lo conegut abogad y capitalista Don Lluís Albert y Paradedada, deixant ab terrible desconsol á sa familia y nombrosos amichs (qu'eran tots los qui l'habian tractat). Lo poble de La Escala ha pogut apreciá lo valer del home per las manifestacions de simpatia y respecte que li ha prodigat la societat. Representacions del partit republicà-federal de La Bisbal, Albons, Vilademat, Armentera, Ullá y altres pobles, van acompanyar lo cadávre del may prou plorat senyor Albert.*

Don Francesch, fill del difunt, presidia lo dol; las gasa seran sotingudas per don E. Vidal, diputat provincial; don P. Barceló, president del comité de La Bisbal; don F. Oliveras, en representació del Comité federalista d'aquella vila; lo doctor don Rafel Juli; lo farmacéutich don Jaume Forn; lo secretari del ajuntament don Q. Vicens; l'alcalde don R. Callol; don Martí Sureda y don R. Sentena, president del Comité-federal de La Escala. Tras lo cadávre hi anava lo poble en pes com verdader tribut d'admiració y simpatia a la que té d'associarse, com nos associem nosaltres, tota persona amant de la conseqüència política y de las virtuts qu'enaltian al difunt".

El 13 d'abril de 1890 se celebraven eleccions parcials al districte de la Bisbal per tal de cobrir la vacant deixada a la Diputació per Lluís Albert. El candidat federal, Ginés Vidal, perdé les eleccions a mans del possibilista Miquel Avellí, que guanyà l'escó gràcies al retraïment (no presentació) del conservador Jaume Roure i a la influència ministerial.

Coincidint amb el dia de la seva mort de l'any 1901, 3 de febrer, el Centre de la Joventut Republicana de l'Escala va celebrar una vetllada necrològica a la sala d'actes del centre *"para honrar la memoria del que en vida fue el digno Jefe de los Federales de la Escala, D. Luís Albert y Paradedada"*. La invitació a aquesta vetllada finalitzava amb el característic *"Salud y República"*.

Retrat de Lluís Albert, mort al llit, realitzat per Caterina Albert "Víctor Català". Aquest retrat restà penjat al cafè de can Panxo durant anys fins que a principi dels anys seixanta fou lliurat a la família Albert. Arxiu Lluís Albert Rivas.

Bandera republicana brodada per Joaquina Sentena Sureda.

La històrica bandera republicana que es pot contemplar en la fotografia, de dimensions 1,90 x 1,42 metres, confeccionada en seda natural i amb la llegenda *"A los Federales de La Escala, 3 de febrero de 1890"*, fou brodada amb la data de la mort de Lluís Albert i en homenatge a la seva figura per Joaquina Sentena Sureda (coneguda com la senyora Quimeta de la Fonda Sureda), filla del veterinari i republicanofederal Ramon Sentena, casat amb l'escalenca Miquela Sureda Buxó el 17 d'octubre de 1878 i íntim amic d'Albert. Amb tota seguretat la bandera fou confeccionada en motiu de l'homenatge de l'any 1901 i no de la mort, ja que la brodadora va néixer el 10 de maig de 1883.

Aquesta bandera va presidir el Centre Republicà Federal escalenc del carrer de la Torre, on el 15 de febrer de 1914 es fundà l'Ateneu d'Art i Cultura. En una ocasió, l'aleshores president del Centre, Rafel Bofill, es va enfadar molt amb la seva filla Angeleta Bofill Sureda perquè, acompanyada de la seva amiga Bordas (mare d'en Pere Bordas) es va vestir de Marianna de la República per carnaval i onejava la bandera pels carrers de l'Escala.

Una altra anècdota contada per l'Angeleta Bofill al seu besnét Miquel-Dídac Piñero en relació a aquesta bandera és que en el decurs d'una manifestació republicana celebrada a l'Escala, al passar per la Casa Gran i en presència del general de Miguel, baró de Púbol, L'amo de la casa i molt amic de Rafel Bofill va proferir crits de Visca la República! mentre enarborava aquesta bandera. Unes hores més tard, el general, tot rient, li va dir a Bofill que poca broma amb aquestes coses ja que el seu sogre era el cap militar de la casa reial borbònica i aquestes coses el podien omprometre.

La bandera restà amagada en un armari de la Fonda Sureda durant anys fins que Caterina Sentena Galceran, neboda de la Senyora Quimeta, la va donar al que es considera nét seu, Jordi Asensio Jané, per la seva simpatia amb la causa republicana i federal. L'amic Asensio és qui en té cura actualment i qui ens ha fet saber l'existència d'aquesta bandera.